

[Mølgaard]

storforbrugere eller private småforbrugere – i overført betydning godsejere eller husmænd i både den ene og den anden forstand – i ét selskab. Det er ikke til dato lykkedes at overtale regeringen til at tage et sådant initiativ. Det er så utraditionelt – skal vi kalde det radikalt – at det afvises umiddelbart, hvad der kunne være god grund til, hvis der var positive erfaringer med noget andet, eller hvis der var grund til at tro på andre konstruktioner, men det er der efter vores opfattelse ikke. Det ville være noget af en overdrivelse at hævde, at der er sådanne erfaringer eller grund til sådan tro.

Den logiske følge af en erkendelse af fælles interesser for stat og private, fælles forbrugerinteresser og samfundsinteresser i det hele taget – undertiden i overensstemmelse med leverandørerne, men også undertiden i uoverensstemmelse med dem – ville være at skabe et modspil, der er handledygtigt og politisk ukompromittabelt. Det kan D.O.N.G.-konstruktionen, med eller uden dette lovforslag gennemført, ikke leve op til. Problemerne er bl. a. udenrigspolitiske betingelser, der knyttes til handler med et 100 pct. statsejet selskab. Der er ikke nogen som helst mulighed for at afvise, at staten har indflydelsesmulighed, og at staten også dermed kan blive knættet i politisk henseende. Det er D.O.N.G.-problemet nr. 1.

Der er flere andre problemer. Der er grund til at betvivle, at en sådan selskabskonstruktion kan leve op til kravet om effektivitet og smidighed, når man er bundet af det ene og det andet regulativ, som gælder for statsvirksomheder, selv i aktieselskabsform. Det er gået godt indtil nu, det skal erkendes, der er dygtige folk i gang, som har kørt selskabet på en utrolig god måde i forhold til mulighederne. Men der er grund til at betvivle, at vi en skønne dag kan se frem til at få olien leveret igennem rørpost. Netop det sidste ord med post giver os al mulig grund til ængstelse i relation til forsynings-sikkerheden.

Jeg synes, hr. Enggaard røbede megen indsigt ved sin omtale af ledelsesproblemer og kasteboldsproblemer, politiske kasteboldsproblemer for § 2-virksomheder. Jeg er ganske enig i vurderingerne, men jeg må sige, at jeg synes, at også aktieselskabsformen skaber alvorlige problemer, når det er 100 pct. stats-eje, der er tale om. Derfor synes jeg, der var

grund til at overveje ændringer. Jeg så meget gerne en snak med venstre om, hvordan vi får gennemført ændringer. Jeg ville godt kaste den tanke ud, om ikke andelsselskabsformen kunne være noget, der var brug for.

Men vel, tilbage til forslaget som sådan. Nu er bjerget altså barslet med en mus, og jeg vil gerne gratulere det radikale venstre med udøvet indflydelse. Det er en mærkesag, der hermed er gennemført. Hvor det tidligere forlød fra det radikale venstre: »hvad skal det nytte?« over for et lovforslag, så gælder det nu, at argumentet er: »det kan vel aldrig skade.« Jeg skal helt give det radikale venstre ret, det kan det vel aldrig.

Jeg vil også gratulere regeringen med de forligspartier, som har presset på sammen med det radikale venstre, og i øvrigt gratulere socialdemokratiet med, at man kan finde så billige samarbejdsmakkere. Det, som socialdemokratiet tvinges til at levere af modydelser, når de stiller deres krav for at støtte socialdemokratiet i en elendig politik, det er vistnok det, man i andre sammenhænge ville kalde gratisydelse. Det er der til gengæld ingen grund til at gratulere det danske samfund med.

Energiministeren (Poul Nielson):

Jeg vil gerne først generelt takke for den gennemgående venlige modtagelse af lovforslaget – især hos de partier, der har tilkendegivet, at de vil støtte det.

Jeg vil sige lidt om de antrik til en principiel diskussion, der har været om, at D.O.N.G. jo er en virksomhed organiseret som aktieselskab. Som hr. Enggaard var inde på, skal vi passe på ikke at lade os drive – eller friste politisk, hvordan vi nu vil karakterisere det – ind i en udvikling, hvor vi gør virksomheden til en kastebold som en § 2-virksomhed, som man har set det. Jeg synes, det er beroligende eller stabiliserende, hvad vi nu skal kalde det, at der såvel fra hr. Enggaard som fra en række andre partier, også de radikale, klart er givet udtryk for, at det ikke er et kontor i energiministeriet, vi taler om, men D.O.N.G.-koncernen, som er et aktieselskab. Vi har også haft anledning til at debattere det i december måned, så vidt jeg husker, og også dengang var der baggrund for at konstatere en temmelig bred enighed i